

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei „Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

DESPRE CREDINȚĂ

Sf. Ierarh Nectarie de la
Eghina,
icoană

Atunci răspunse Nathanail și zise lui Iisus: „Învățătorule, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Dumnezeu”. (Ioan 1, 49)

Minunată cu adevărat este, frați creștini, spontaneitatea credinței dreptului Nathanail, care numai ce L-a văzut pe Domnul, că îndată a și crezut întru adevăr. Cine nu ar rămâne uimit, cunoscând necredința poporului israelit, în fața unei mărturisiri de credință atât de spontană, precum cea a lui Nathanail? Sfântul Evanghelist Ioan, vorbind despre necredința iudeilor, zice că „nici frații Lui nu credeau întru El” (Ioan 7, 5).

Nu este oare lucru de mirare că cei de un neam cu Domnul, frații și apropiații Lui, care Îl vedeau pe Domnul în fiecare zi și vedeau atâtea minuni și primeau atâtea învățături, erau necredincioși, iar Nathanail, care L-a văzut pe Domnul numai pentru

puține clipe și care nu a fost învrednicit a vedea nici una dintre minunile Lui, să creadă nemijlocit și de îndată? Cine l-a învățat pe el? Cine l-a convins pe el cu privire la identitatea Mântuitorului? Această nedumerire a noastră o dezleagă cuvintele Mântuitorului pe care le-a spus când l-a văzut pe Nathanail venind la El. De bună seamă, cuvintele acelea ne dau nouă întreaga dezlegare a acestor nedumeriri. Aceste cuvinte îl numesc pe Nathanail „fără de vicleșug”, adică israelit adevărat, bun și plecat spre primirea Cuvântului lui Dumnezeu. Așadar virtuțile adevăratului israelit (Ioan 1, 47) erau simțirile treze și neadormite din sufletul lui Nathanail, care i-au descoperit ochilor lui sufletești caracterul slăvit al Domnului nostru Iisus Hristos. Fiindcă inima cea bună și curată L-a întrevăzut pe Dumnezeu și i L-a descoperit pe El acolo unde o inimă vicleană nu poate să vadă. Și chiar de i S-ar arăta ei și chiar de i S-ar descoperi, nu ar putea să-L recunoască.

Aceasta mai înainte văzând-o profetul Isaia, în duhul profeției, a zis: „ochi au și nu vor vedea, urechi au și nu vor auzi (Isaia 6, 9; Psalmi 134, 16-17). Că s-a învățat inima poporului